SEMAINE SAINTE.

TÉNÈBRES

ET

VÊPRES.

Alphonse de Martigny

MONTREAL:
IMPRIMÉ PAR JOHN LOVELL.
1872.

SEMAINE SAINTE.

TÉNÈBRES

ET

VÊPRES.

MONTREAL:
IMPRIMÉ PAR JOHN LOVELL.
1872.

IMPRIMATUR:

Die 13â Martii, 1872.

A. F. TRUTEAU, *V. G.*

LE JEUDI

DE LA SEMAINE SAINTE,

A MATINES.

L'Office du Soir du Mercredi Saint.

PREMIER NOCTURNE.

Ant. Zelus domûs tuæ comedit me, et opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

PSAUME 68.

SALVUM me fac, Deus ; quoniam intraverunt aquæ usque ad animam meam.

Infixus sum in limo profundi ; et non est substantia.

Veni in altitudinem maris ; et tempestas demersit me.

Laboravi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ ; defecerunt oculi mei ; dum spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei; qui oderunt me gratis.

Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei injustè; quæ non rapui, tunc exsolvebam.

Deus, tu scis insipientiam meam, et delicta mea à te non sunt abscondita.

Non erubescant in me, qui expectant te, Domine; Domine virtutum.

Non confundantur super me; qui quærunt te, Deus Israel.

Quoniam propter te sustinui opprobrium; operuit confusio faciem meam.

Extraneus factus sum fratribus meis; et peregrinus filiis matris meæ.

Quoniam zelus domûs tuæ comedit me; et opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

Et operui in jejunio animam meam, et factum est in opprobrium mihi.

Et posuit vestimentum meum cilicium; et factus sum illis parabolam.

Adversùm me loquebantur qui sedebant in portâ; et in me psallebant qui bibebant vinum.

Ego verò orationem meam ad te, Domine ; tempus beneplaciti, Deus:

In multitudine misericordiæ tuæ exaudi me ; in veritate salutis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar ; libera me ab iis qui oderunt me, et de profundis aquarum.

Non me demergat tempestas aquæ, neque absorbeat me profundum ; neque urgeat super me puteus os suum.

Exaudi me, Domine, quoniam benigna est misericordia tua ; secundùm multitudinem miserationem tuarum respice in me.

Et ne avertas faciem tuam à puero tuo ; quoniam tribulor, velociter exaudi me.

Intende animæ meæ, et libera eam ; propter inimicos meos eripe me.

Tu scis improperium meum et confusionem meam, et reverentiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me ; improperium expectavit cor meum et miseriam.

Et sustinui qui simul contristaretur, et non fuit ; et qui consolaretur, et non inveni.

Et dederunt in escam meam fel ; et in siti mea potaverunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum ; et in tribulationes et in scandalum.

Obscurentur oculi eorum ne videant : et dorsum eorum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam ; et furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta ; et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt ; et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum ; et non intrent in justitiam tuam.

Deleantur de libro viventium, et cum justis non scribantur.

Ego sum pauper et dolens ; salus tua suscepit me.

Laudabo nomen Dei cum cantico; et magnificabo eum in laude.

Et placebit Deo super vitulum novellum; cornua producentem et ungulas.

Videant pauperes, et lætentur; quærite Deum et vivet anima vestra.

Quoniam exaudivit pauperes Dominus; et vinctos suos non despexit.

Laudentillum cœli et terra; mare, et omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus salvam faciet Sion; et ædificabuntur civitates Juda.

Et inhabitabunt ibi; et hæreditate requirent eam.

Et semen servorum ejus possidebit eam; et qui diligunt nomen ejus habitabunt in eâ.

Ant. Zelus domûs tuæ comedit me; et opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

Ant. Avertantur retrorsùm et erubescant, qui cogitant mihi mala.

PSAUME 69.

DEUS in adjutorium meum intende; Domine, ad adjuvandum me festina.

Confundantur et revereantur; qui quærunt animam meam.

Avertantur retrorsùm et erubescant; qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent et lætentur in te omnes qui quærunt te, et dicant semper; Magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.

Ego verò egenus et pauper sum; Deus adjuva me.

Adjutor meus, et liberator meus es tu; Domine, ne moreris.

Ant. Avertantur retrorsùm et erubescant, qui cogitant mihi mala.

Ant. Deus meus, eripe me de manu peccatoris.

Psaume 70.

In te, Domine, speravi, non confundar in æternum; in justitia tua libera me, et eripe me.

Inclina ad me aurem tuam; et salva me.

Esto mihi in Deum protectorem, et in locum munitum ; ut salvum me facias.

Quoniam firmamentum meum ; et refugium meum es tu.

Deus meus, eripe me de manu peccatoris ; et de manu contra legem agentis et iniqui.

Quoniam tu es patientia mea, Domine ; Domine, spes mea à juventute mea.

In te confirmatus sum ex utero ; de ventre matris meæ tu es protector meus.

In te cantatio mea semper ; tanquàm prodigium factus sum multis, et tu adjutor fortis.

Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam ; tota die magnitudinem tuam.

Ne projicias me in tempore senectutis ; cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi ; et qui custodiebant animam meam, concilium fecerunt in unum.

Dicentes, Deus dereliquit eum ; persequimini et comprehendite eum, quia non est qui eripiat.

Deus, ne elongeris à me : Deus meus, in auxilium meum respice.

Confundantur et deficiant detrahentes animæ meæ : operiantur confusione et pudore, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperabo ; et adjiciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiabit justitiam tuam : totâ die salutare tuum.

Quoniam non cognovi litteraturam, introibo in potentias Domini : Domine, memorabo justitiæ tuæ solius.

Deus, docuisti me à juventute meâ : et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

Et usque in senectam et senium : Deus, ne derelinquas me.

Donec annuntiem brachium tuum, generationi omni quæ ventura est.

Potentiam tuam et justitiam tuam, Deus, usque in altissima, quæ fecisti magnalia : Deus, quis similis tibi ?

Quantas ostendisti mihi tribulationes multas et malas ! et conversus vivificasti me ; et de abyssis terræ iterùm reduxisti me.

Multiplicasti magnificentiam tuam ; et conversus consolatus es me.

Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam ; Deus, psallam tibi in cithara, sanctus Israel.

Exultabunt labia mea cùm cantavero tibi, et anima mea quam redemisti.

Sed et lingua mea totâ die meditabitur justitiam tuam ; cùm confusi et reveriti fuerint qui quærunt mala mihi.

Ant. Deus meus, eripe me de manu peccatoris.

℣. Avertantur retrorsùm, et erubescant.

℟. Qui cogitant mihi mala.

Cette nuit et les deux suivantes, on dit le Pater *tout bas ; et aussitôt, sans Absolution et sans Bénédiction, on lit les Leçons, à la fin desquelles on ne dit point* Tu autem.

1re. Leçon.

Incipit lamentatio Jeremiæ prophetæ.

Aleph.

Quomodò sedet sola civitas plena populo, facta est quasi vidua domina gen-

tium? Princeps provinciarum facta est sub tributo. BETH. Plorans ploravit in nocte, et lacrymæ ejus in maxillis ejus; non est qui consoletur eam ex omnibus charis ejus: omnes amici ejus spreverunt eam et facti sunt ei inimici. GHIMEL. Migravit Judas propter afflictionem et multitudinem servitutis; habitavit inter gentes, nec invenit requiem; omnes persecutores ejus apprehenderunt eam inter angustias. DALETH. Viæ Sion lugent, eò quòd non sint qui veniant ad solemnitatem: omnes portæ ejus destructæ, Sacerdotes ejus gementes; virgines ejus squalidæ, et ipsa oppressa amaritudine. HETH. Facti sunt hostes ejus in capite, inimici ejus locupletati sunt: quia Dominus locutus est super eam propter multitudinem iniquitatum ejus: parvuli ejus ducti sunt in captivitatem ante faciem tribulantis. Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

R. In monte Oliveti oravit ad Patrem: Pater, si fieri potest, transeat à me calix

iste.* Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma, fiat voluntas tua.

v. Vigilate et orate, ut non intretis in tentationem.* Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma, fiat voluntas tua.

IIe. Leçon.

Vau.

Et egressus est à filiâ Sion omnis decor ejus ; facti sunt principes ejus velut arietes non invenientes pascua, et abierunt absque fortitudine ante faciem subsequentis. Zain. Recordata est Jerusalem dierum afflictionis suæ, et prævaricationis omnium desiderabilium suorum quæ habuerat à diebus antiquis, cùm caderet populus ejus in manu hostili, et non esset auxiliator; viderunt eam hostes, et deriserunt sabbata ejus. Heth. Peccatum peccavit Jerusalem, propterеà instabilis facta est; omnes qui glorificabant eam, spreverunt illam, quia viderunt ignominiam ejus; ipsa autem gemens conversa est retrorsùm.

TETH. Sordes ejus in pedibus ejus, nec recordata est finis sui; deposita est vehementer non habens consolatorem. Vide, Domine, afflictionem meam, quoniam erectus est inimicus. Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

R. Tristis est anima mea usque ad mortem, sustinete hic et vigilate mecum; nunc videbitis turbam quæ circumdabit me.* Vos fugam capietis, et ego vadam immolari pro vobis.

V. Ecce appropinquat hora, et Filius hominis tradetur in manus peccatorum.* Vos fugam.

IIIe LEÇON.

JOD.

MANUM suam misit hostis ad omnia desiderabilia ejus; quia vidit gentes ingressas sanctuarium tuum, de quibus præceperas, ne intrarent in Ecclesiam tuam. CAPH. Omnis populus ejus gemens et quærens panem; dederunt pretiosa quæque pro cibo ad refocillandam animam. Vide, Domine, et con-

sidera, quoniam facta sum vilis. LAMED. O vos omnes qui transitis per viam, attendite, et videte si est dolor sicut dolor meus; quoniam vindemiavit me, ut locutus est Dominus in die iræ furoris sui. MEM. De excelso misit ignem in ossibus meis, et erudivit me; expandit rete pedibus meis, convertit me retrorsùm; posuit me desolatam, tota die mœrore confectam. NUN. Vigilavit jugum iniquitatum mearum; in manu ejus convolutæ sunt et impositæ collo meo; infirmata est virtus mea; dedit me Dominus in manu, de quâ non potero surgere. Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

R. Ecce vidimus eum non habentem speciem neque decorem; aspectus ejus in eo non est; hic peccata nostra portavit, et pro nobis dolet; ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras: * Cujus livore sanati sumus.

V. Verè languores nostros ipse tulit et dolores nostros ipse portavit: * Cujus livore sanati sumus.

R. Ecce vidimus, etc.

IIe. Nocturne.

Ant. Liberavit Dominus pauperem à potente ; et pauperem cui non erat adjutor.

Psaume 71.

Deus, judicium tuum Regi da, et justitiam tuam filio Regis.

Judicare populum tuum in justitiâ ; et pauperes tuos in judicio.

Suscipiant montes pacem populo, et colles justitiam.

Judicabit pauperes populi, et salvos faciet filios pauperum ; et humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole et ante lunam, in generatione et generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus ; et sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus ejus justitia et abundantia pacis ; donec auferatur luna.

Et dominabitur à mari usque ad mare, et à flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coràm illo procident Æthiopes ; et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis et insulæ munera offerent ; reges Arabum et Saba dona adducent.

Et adorabunt omnes reges terræ ; omnes gentes servient ei.

Quia liberabit pauperem à potente ; et pauperem cuî non erat adjutor.

Parcet pauperi et inopi ; et animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris et iniquitate redimet animas eorum ; et honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet et dabitur ei de auro Arabiæ ; et adorabunt de ipso semper ; totâ die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terrâ, in summis montium, superextolletur super Libanum fructus ejus, et florebunt de civitate sicut fenum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in secula ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: omnes gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Israel, qui facit mirabilia solus.

Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum ; et replebitur majestate ejus omnis terra. Fiat, fiat.

Ant. Liberavit Dominus pauperem à potente, et pauperem cui non erat adjutor.

Ant. Cogitaverunt impii, et locuti sunt nequitiam, iniquitatem in excelso locuti sunt.

PSAUME 72.

QUAM bonus Israel Deus ; his qui recto sunt corde.

Mei autem penè moti sunt pedes ; penè effusi sunt gressus mei.

Quia zelavi super iniquos ; pacem peccatorum videns.

Quia non est respectus morti eorum : et firmamentum in plagâ eorum.

In labore hominum non sunt ; et cum hominibus flagellabuntur.

Ideo tenuit eos superbia, operti sunt iniquitate et impietate suâ.

Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum ; transierunt in affectum cordis.

Cogitaverunt et locuti sunt nequitiam; iniquitatem in excelso locuti sunt.

Posuerunt in cœlum os suum; et lingua eorum transivit in terrâ.

Ideo convertetur populus meus hic; et dies pleni invenientur in eis.

Et dixerunt quomodo scit Deus? et si est scientia in excelso.

Ecce ipsi peccatores, et abundantes in seculo; obtinuerunt divitias.

Et dixi: ergo sine causâ justificavi cor meum; et lavi inter innocentes manus meas:

Et fui flagellatus totâ die, et castigatio mea in matutinis.

Si dicebam: narrabo sic: ecce nationem filiorum tuorum reprobavi.

Existimabam ut cognoscerent hoc, labor est ante me.

Donec intrem in Sanctuarium Dei; et intelligam in novissimis eorum.

Verumtamen propter dolos posuisti eis; dejecisti eos, dum allevarentur.

Quomodò facti sunt in desolationem, subitò defecerunt? perierunt propter iniquitatem suam.

Velut somnium surgentium, Domine : in civitate tuâ imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

Quia inflammatum est cor meum, et renes mei commutati sunt : et ego ad nihilum reductus sum, et nescivi.

Ut jumentum factus sum apud te : et ego semper tecum.

Tenuisti manum dexteram meam, et in voluntate tuâ deduxisti me ; et cum gloria suscepisti me.

Quid enim mihi est in cœlo ? et à te quid volui super terram ?

Defecit caro mea et cor meum ; Deus cordis mei, et pars mea, Deus, in æternum.

Quia ecce, qui elongant se à te, peribunt, perdidisti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est, ponere in Domino Deo spem meam.

Ut annuntient omnes prædicationes tuas ; in portis filiæ Sion.

Ant. Cogitaverunt impii, et locuti sunt nequitiam iniquitatem in excelso locuti sunt.

Ant. Exurge, Domine, judica causam meam.

PSAUME 73.

UT quid, Deus, repulisti in finem? Iratus est furor tuus super oves pascuæ tuæ.

Memor esto congregationis tuæ, quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hæreditatis tuæ; mons Sion in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum in finem : quanta malignatus est inimicus in sancto.

Et gloriati sunt qui oderunt te; in medio solemnitatis tuæ.

Posuerunt signa sua, signa : et non cognoverunt, sicut in exitu super summum.

Quasi in sylvâ lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum; in securi et asciâ dejecerunt eam.

Incenderunt igni sanctuarium tuum; in terrâ polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul : Quiescere faciamus omnes dies festos Dei à terrâ.

Signa nostra non vidimus, jam non est propheta, et nos non cognoscet ampliùs.

Usquequò, Deus, improperabit inimicus? irritat adversarius nomen tuum in finem.

Ut quid avertis manum tuam et dexteram tuam, de medio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster ante secula; operatus est salutem in medio terræ.

Tu confirmâsti in virtute tuâ mare; contribulâsti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis, dedisti eum escam populis Ethiopum.

Tu dirupisti fontes et torrentes; tu siccâsti fluvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : tu fabricatus es auroram et solem.

Tu fecisti omnes terminos terræ : æstatem et ver, tu plasmâsti ea.

Memor esto hujus, inimicus improperavit Domino; et populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi; et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Respice in testamentum tuum; quia repleti sunt, qui obscurati sunt terræ, domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus; pauper et inops laudabunt nomen tuum.

Exurge, Deus, judica causam tuam; memor esto improperiorum tuorum, eorum quæ ab insipiente sunt totâ die.

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum; superbia eorum qui te oderunt ascendit semper.

Ant. Exurge, Domine, et judica causam meam.

v. Deus meus, eripe me de manu peccatoris.

r. Et de manu contra legem agentis et iniqui.

Pater noster, etc. *tout bas.*

IVe. Leçon.

Ex Tractatu sancti Augustini Episcopi super Psalmos.

Exaudi, Deus, orationem meam, et ne despexeris deprecationem meam; intende mihi, et exaudi me. Satagentis,

sollicitî, in tribulatione positi, verba sunt ista. Orat multa patiens, de malo liberari desiderans. Superest ut audiamus in quo malo sit, et cùm dicere cœperit, agnoscamus ibi nos esse ; ut communicatâ tribulatione, conjungamus orationem. Contristatus sum, inquit, in exercitatione meâ, et conturbatus sum. Ubi contristatus ? Ubi conturbatus ? In exercitatione meâ, inquit ; homines malos quos patitur, commemoratus est ; eamdemque passionem malorum hominum exercitationem suam dixit. Ne putetis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis agere Deum. Omnis malus aut ideò vivit ut corrigatur ; aut ideò vivit, ut per illum bonus exerceatur.

R. Amicus meus osculi me tradidit signo : quem osculatus fuero ipse est ; tenete eum. Hoc malum fecit signum qui per osculum adimplevit homicidium.* Infelix prætermisit pretium sanguinis, et in fine laqueo se suspendit.

V. Bonum erat ei si natus non fuisset homo ille.* Infèlix.

Ve. Leçon.

Utinam ergo qui nos modô exercent, convertantur et nobiscum exerceantur : tamen quandiu ita sunt, ut exerceant nos, non eos oderimus, quia in eo quod malus est quis eorum, utrum usque in finem perseveraturus sit, ignoramus. Et plerumque cùm tibi videris odisse inimicum, fratrem odisti, et nescis. Diabolus et angeli ejus in Scripturis sanctis manifestati sunt nobis; quod ad ignem æternum sunt destinati, ipsorum tantùm desperanda est correctio, contra quos habemus occultam luctam, ad quam luctam nos armat Apostolus, dicens : Non est nobis colluctatio adversùs carnem et sanguinem ; id est, non adversùs homines quos videtis, sed adversùs Principes, et Potestates, et rectores mundi tenebrarum harum. Ne fortè cùm dixisset mundi, intelligeres dæmones esse rectores cœli et terræ, mundi dixit, tenebrarum harum ; mundi dixit, amatorum mundi ; mundi dixit, impiorum et iniquorum ;

mundi dixit, de quo in Evangelio dicitur, et mundus eum non cognovit.

R. Judas mercator pessimus osculo petiit Dominum ; ille, ut agnus innocens, non negavit Judæ osculum : * Denariorum numero Christum Judæis tradidit.

V. Meliùs illi erat, si natus non fuisset. * Denariorum.

VIe. Leçon.

Quoniam vidi iniquitatem et contradictionem in civitate. Christus venit. Quis Christus ? Contradicis. Filius Dei. Et habet Filium Deus ? Contradicis. Natus est de Virgine, passus, resurrexit. Et undè hoc fieri potest ? Contradicis. Attende saltem gloriam crucis ipsius. Jam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimici insultaverunt. Effectus probavit virtutem. Domuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contumeliis dignum visum est inimicis ; et ante ipsum lignum stantes, caput agitabant, et dicebant : Si Filius Dei est, descendat de cruce. Extendebat ille manus

suas ad populum non credentem et contradicentem. Si enim justus est qui ex fide vivit, iniquus est qui non habet fidem. Quod ergo hic ait iniquitatem, perfidiam intellige. Videbat ergo Dominus in civitate iniquitatem, et contradictionem, et extendebat manus suas ad populum non credentem et contradicentem : et tamen ipsos expectans dicebat : Pater, ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt.

R. Unus ex discipulis meis tradet me hodiè ; væ illi per quem tradar ego. * Meliùs illi erat si natus non fuisset.

V. Qui intingit mecum manum in paropside, hic me traditurus est in manus peccatorum : * Meliùs.

R. Unus est, etc.

IIIe. Nocturne.

Ant. Dixi iniquis : nolite loqui adversùs Deum iniquitatem.

Psaume 74.

Confitebimur tibi, Deus ; confitebimur et invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua ; cùm accepero tempus, ego justitias judicabo.

Liquefacta est terra, et omnes qui habitant in eâ ; ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis : Nolite iniquè agere ; et delinquentibus : Nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu vestrum : Nolite loqui adversùs Deum iniquitatem.

Quia neque ab oriente, neque ab occidente, neque à desertis montibus ; quoniam Deus Judex est.

Hunc humiliat, et hunc exaltat; quia calix in manu Domini, vini meri plenus mixto.

Et inclinavit ex hoc in hoc, verumtamen faex ejus non est exinanita ; bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in seculum ; cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam ; et exaltabuntur cornua justi.

Ant. Dixi iniquis : Nolite loqui adversùs Deum iniquitatem.

Ant. Terra tremuit et quievit, dùm exurgeret in judicio Deus.

PSAUME 75.

NOTUS in Judæâ Deus : in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus ; et habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum ; scutum, gladium, et bellum.

Illuminans tu mirabiliter à montibus æternis : turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum ; et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tuâ, Deus Jacob ; dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi ? ex tunc ira tua.

De Cœlo auditum fecisti judicium ; terra tremuit et quievit.

Cùm exurgeret in judicium Deus ; ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi; et reliquiæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Domino Deo vestro; omnes qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili et ei qui aufert spiritum principum; terribili apud reges terræ.

Ant. Terra tremuit et quievit; dùm exurgeret in judicio Deus.

Ant. In die tribulationis meæ Deum exquisivi, manibus meis.

PSAUME 76.

VOCE meâ ad Dominum clamavi: voce meâ ad Deum, et intendit mihi.

In die tribulationis meæ Deum exquisivi manibus meis, nocte contra eum; et non sum deceptus.

Renuit consolari anima mea; memor fui Dei, et delectatus sum, et exercitatus sum, et defecit spiritus meus.

Anticipaverunt vigilias oculi mei; turbatus sum, et non sum locutus.

Cogitavi dies antiquos; et annos æternos in mente habui.

Et meditatus sum nocte cum corde meo ; et exercitabar, et scopebam spiritum meum.

Numquid in æternum projiciet Deus aut non apponet, ut complacitior sit adhùc ?

Aut in finem misericordiam suam abscindet ; à generatione in generationem ?

Aut obliviscetur misereri Deus ? aut continebit in irâ suâ misericordias suas ?

Et dixi, nunc cæpi, hæc mutatio dexteræ Excelsi.

Memor fui operum Domini : quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.

Et meditabor in omnibus operibus tuis ; et in adinventionibus tuis exercebor.

Deus, in sancto via tua ; quis Deus magnus sicut Deus noster ? tu es Deus qui facis mirabilia.

Notam fecisti in populis virtutem tuam; redemisti in brachio tuo populum tuum ; filios Jacob et Joseph.

Viderunt te aquæ, Deus, viderunt te aquæ et timerunt ; et turbatæ sunt abyssi.

Multitudo sonitûs aquarum : vocem dederunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ transeunt : vox tonitrui tui in rotâ.

Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ : commota est et contremuit terra.

In mari via tua, et semitæ tuæ in aquis multis : et vestigia tua non cognoscentur.

Deduxisti sicut oves populum tuum ; in manu Moysi et Aaron.

Ant. In die tribulationis meæ Deum exquisivi manibus meis.

v. Exurge, Domine.

R. Et judica causam meam.

Pater noster, etc. *tout bas*.

VIIe. Leçon.

De Epistolâ primâ beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

Hoc autem præcipio, non laudans quòd non in melius, sed in deterius convenitis. Primùm quidem convenientibus vobis in Ecclesiam, audio scissuras

esse inter vos, et ex parte credo ; nam opportet et hæreses esse, ut qui probati sunt, manifesti fiant in vobis. Convenientibus ergo vobis in unum, jam non est dominicam cœnam manducare : unusquisque enim suam cœnam præsumit ad manducandum ; et alius quidem esurit, alius autem ebrius est. Numquid domos non habetis ad manducandum et bibendum ? Aut ecclesiam Dei contemnitis, et confunditis eos qui non habent ? Quid dicam vobis ? Laudo vos ? In hoc non laudo.

R. Eram quasi agnus innocens, ductus sum ad immolandum, et nesciebam : consilium fecerunt inimici mei adversùm me, dicentes. * Venite ; mittamus lignum in panem ejus et eradamus eum de terrà viventium.

V. Omnes inimici mei adversum me cogitabant mala mihi ; verbum iniquum mandaverunt adversùm me, dicentes. * Venite.

VIIIe. Leçon.

Ego enim accepi à Domino quod et tradidi vobis, quoniam Dominus Jesus in quâ nocte tradebatur, accepit panem, et gratias agens fregit, et dixit : Accipite et manducate ; hoc est Corpus meum, quod pro vobis tradetur ; hoc facite in meam commemorationem. Similiter et calicem postquàm cœnavit, dicens : Hic calix novum testamentum est in meo Sanguine ; hoc facite quotiescumque bibetis, in meam commemorationem. Quotiescumque enim manducabitis panem hunc, et calicem bibetis, mortem Domini annuntiabitis donec veniat.

R. Unâ horâ non potuistis vigilare mecum, vos qui exhortabamini mori pro me. * Vel Judam non videtis, quomodo non dormit, sed festinat tradere me Judæis.

V. Quid dormitis ? Surgite et orate, ne intretis in tentationem. * Vel, etc.

IXe. Leçon.

Itaque quicumque manducaverit panem hunc, vel biberit calicem Domini indignè, reus erit Corporis et Sanguinis Domini. Probet autem seipsum homo : et sic de pane illo edat, et de calice bibat. Qui enim manducat et bibit indignè, judicium sibi manducat et bibit, non dijudicans corpus Domini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecilles, et dormiunt multi. Quod si nosmetipsos dijudicaremus, non utique judicaremur. Dùm judicamur autem, à Domino corripimur, ut non cum hoc mundo damnemur. Itaque, fratres mei, cùm convenitis ad manducandum invicem expectate. Si quis esurit, domi manducet, ut non in judicium conveniatis. Cætera autem cùm venero, disponam.

R. Seniores populi concilium fecerunt : * Ut Jesum dolo tenerent et occiderent, cum gladiis et fustibus exierunt tanquàm ad latronem.

V. Collegerunt Pontifices et Pharisæi concilium. * Ut Jesum.

R. Seniores, etc.

A LAUDES.

Ant. Justificeris, Domine, in sermonibus tuis et vincas cùm judicaris.

PSAUME 50.

MISERERE meî, Deus ; secundùm magnam misericordiam tuam.

Et secundùm multitudinem miserationum tuarum ; dele iniquitatem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitate meâ ; et à peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco ; et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi ; et malum coram te feci ; ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cùm judicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum ; et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti ; incerta et occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo et mundàbor; lavabis me, et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium et lætitiam; et exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam à peccatis meis; et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus ; et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me à facie tuâ ; et Spiritum sanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiam salutaris tui; et spiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas ; et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meæ ; et exultabit lingua mea justitiam tuam.

Domine, labia mea aperies ; et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique ; holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus ; cor contritum et humiliatum, Deus, non despicies.

Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion; ut ædificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium justitiæ, oblationes et holocausta; tunc imponent super altare tuum vitulos.

Ant. Justificeris, Domine, in sermonibus tuis, et vincas cùm judicaris.

Ant. Dominus tanquam ovis ad occisionem ductus est; et non aperuit os suum.

Psaume 89.

Domine, refugium factus es nobis; à generatione in generationem.

Priusquàm montes fierent, aut formaretur terra et orbis; à seculo et usque in seculum tu es Deus.

Ne avertas hominem in humilitatem; dixisti, convertimini, filii hominum.

Quoniam mille anni ante oculos tuos; tanquam dies hesterna quæ præteriit.

Et custodia in nocte; quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt.

Manè sicut herba transeat, manè floreat et transeat; vesperè decidat, induret et arescat.

Quia defecimus in irâ tuâ ; et in furore tuo turbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo ; seculum nostrum in illuminatione vultûs tui.

Quoniam omnes dies nostri defecerunt ; et in irâ tuâ defecimus.

Anni nostri sicut aranea meditabuntur ; dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta annis.

Si autem in potentatibus octoginta anni ; et amplius eorum labor et dolor.

Quoniam supervenit mansuetudo ; et corripiemur.

Quis novit potestatem iræ tuæ ; et præ timore tuo iram tuam dinumerare ?

Dexteram tuam sic notam fac et eruditos corde in sapientia.

Convertere, Domine, usquequo ? et deprecabilis esto super servos tuos.

Repleti sumus manè misericordiâ tuâ : et exultavimus et delectati sumus omnibus diebus nostris.

Lætati sumus pro diebus, quibus nos humiliâsti ; annis quibus vidimus mala.

Alphonse de Martigny

Respice in servos tuos et in opera tua et dirige filios eorum.

Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, et opera manuum nostrarum dirige super nos; et opus manuum nostrarum dirige.

Ant. Dominus tanquàm ovis ad occisionem ductus est, et non aperuit os suum.

Ant. Contritum est cor meum in medio mei, contremuerunt omnia ossa mea.

PSAUME 62.

DEUS, Deus meus, ad te de luce vigilo.

Sitivit in te anima mea; quàm multipliciter tibi caro mea.

In terrâ desertâ, et inviâ et inaquosâ; sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam et gloriam tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super vitas; labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vitâ meâ; et in nomine tuo levabo manus meas.

Sicut adipe et pinguedine repleatur anima mea; et labiis exultationis laudabit os meum.

Si memor fui tuî super stratum meum in matutinis meditabor in te ; quia fuisti adjutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo ; adhæsit anima mea post te, me suscepit dextera tua.

Ipsi verò in vanum quæsierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ ; tradentur in manus gladii ; partes vulpium erunt.

Rex verò lætabitur in Deo, laudabuntur omnes quia jurant in eo; quia obstructum est os loquentium iniqua.

PSAUME 66.

DEUS misereatur nostrî, et benedicat nobis ; illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostrî.

Ut cognoscamus in terra viam tuam ; in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi, Deus, confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur et exultent gentes, quoniam judicas populos in æquitate ; et gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi, Deus, confiteantur tibi populi omnes ; terra dedit fructum suum.

Benedicat nos, Deus, Deus noster, benedicat nos Deus ; et metuant eum omnes fines terræ.

Ant. Contritum est cor meum in medio mei ; contremuerunt omnia ossa mea.

Ant. Exhortatus es in virtute tuâ, et in refectione sanctâ tuâ, Domine.

CANTIQUE DE MOÏSE. *Exod.* 15.

CANTEMUS Domino, gloriosè enim magnificatus est ; equum, et ascensorem dejecit in mare.

Fortitudo mea et laus mea Dominus ; et factus est mihi in salutem.

Iste Deus meus, et glorificabo eum ; Deus patris mei, et exaltabo eum.

Dominus quasi vir pugnator, omnipotens nomen ejus ; currus Pharaonis et exercitum ejus projecit in mare.

Electi Principes ejus submersi sunt in mari rubro ; abyssi operuerunt eos, descenderunt in profundum quasi lapis.

Dextera tua, Domine, magnificata est in fortitudine ; dextera tua, Domine, percussit inimicum; et in multitudine gloriæ tuæ deposuisti adversarios tuos.

Misisti iram tuam quæ devoravit eos sicut stipulam, et in spiritu furoris tui congregatæ sunt aquæ.

Stetit unda fluens : congregatæ sunt abyssi in medio mari.

Dixit inimicus, persequar et comprehendam ; dividam spolia, implebitur anima mea.

Evaginabo gladium meum ; interficiet eos manus mea.

Flavit spiritus tuus et operuit eos mare : submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis similis tui in fortibus, Domine ; quis similis tui ? magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis, et faciens mirabilia ?

Extendisti manum tuam, et devoravit eos terra ; dux fuisti in misericordia tua populo, quem redemisti.

Et portâsti eum in fortitudine tua ; ad habitaculum sanctum tuum.

Ascenderunt populi, et irati sunt ; dolores obtinuerunt habitatores Philisthiim.

Tunc conturbati sunt Principes Edom, robustos Moab obtinuit tremor ; obriguerunt omnes habitatores Chanaan.

Irruat super eos formido et pavor ; in magnitudine brachii tui.

Fiant immobiles quasi lapis, donec pertranseat populus tuus, Domine ; donec pertranseat populus tuus iste, quem possedisti.

Introduces eos, et plantabis in monte hæreditatis tuæ ; firmissimo habitaculo, tuo, quod operatus es, Domine.

Sanctuarium tuum, Domine, quod firmaverunt manus tuæ ; Dominus negabit in æternum, et ultrà.

Ingressus est enim eques Pharao cum curribus et equitibus ejus in mare, et reduxit super eos Dominus aquas maris.

Filii autem Israel ambulaverunt per siccum ; in medio ejus.

Ant. Exhortatus es in virtute tuâ, et in refectione sanctâ tuâ, Domine.

Ant. Oblatus est quia ipse voluit, et peccata nostra ipse portavit.

PSAUME 148.

LAUDATE Dominum de cœlis ; laudate eum in excelsis.

Laudate eum, omnes angeli ejus ; laudate eum, omnes virtutes ejus.

Laudate eum sol et luna ; laudate eum, omnes stellæ et lumen.

Laudate eum cœli cœlorum ; et aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Domini.

Quia ipse dixit et facta sunt ; ipse mandavit et creata sunt.

Statuit ea in æternum, et in seculum secul, præceptum posuit, et non præteribit.

Laudate Dominum de terrâ, dracones, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum quæ faciunt verbum ejus.

Montes et omnes colles, ligna fructifera et omnes cedri.

Bestiæ et universa pecora ; serpentes et volucres pennatæ,

Reges terræ, et omnes populi : principes et omnes judices terræ,

Juvenes et virgines, senes cum junioribus, laudent nomen Domini : quia exaltatum est nomen ejus solius.

Confessio ejus super cœlum et terram ; et exaltavit cornu populi sui.

Hymnus omnibus sanctis ejus ; filiis Israel, populo appropinquanti sibi.

PSAUME 149.

CANTATE Domino canticum novum : laus ejus in Ecclesia sanctorum.

Lætetur Israel in eo qui fecit eum ; et filii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro, in tympano et psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Domino in populo suo ; et exaltabit mansuetos in salutem.

Exultabunt Sancti in gloria ; lætabuntur in cubilibus suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum ; et gladii ancipites in manibus eorum.

Ad faciendam vindictam in nationibus, increpationes in populis.

Ad alligandos Reges eorum in compedibus ; et nobiles eorum in manicis ferreis.

Ut faciant in eis judicium conscriptum, gloria hæc est omnibus sanctis ejus.

PSAUME 150.

LAUDATE Dominum in sanctis ejus ; laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus ; laudate eum secoudùm multitudinem magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono tubæ ; laudate eum in psalterio et citharâ.

Laudate eum in tympano et choro ; laudate eum in chordis et organo.

Laudate eum in cymbalis benè sonantibus laudate eum in cymbalis jubilationis ; omnis spiritus laudet Dominum.

Ant. Oblatus est quia ipse voluit, et peccata nostra ipse portavit.

Alphonse de Martigny

On ne dit ni Capitule, ni Hymne; mais seulement le Verset suivant.

℣. Homo pacis meæ, in quo speravi.

℟. Qui edebat panes meos, ampliavit adversùm me supplantationem.

Ant. Traditor autem dedit eis signum, dicens : Quem osculatus fuero, ipse est, tenete eum.

Pendant le Benedictus, *on achève d'éteindre tous les cierges et les lampes, excepté le cierge qui est au haut du chandelier triangulaire.*

CANTIQUE DE ZACHARIE. *Luc.* I.

BENEDICTUS Dominus Deus Israel : quia visitavit et fecit redemptionem plebis suæ.

Et erexit cornu salutis nobis ; in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum ; qui à seculo sunt, prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis nostris : et de manu omnium qui oderunt nos.

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris ; et memorari testamenti sui sancti.

Jusjurandum quod juravit ad Abraham patrem nostrum ; daturum se nobis.

Ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati : serviamus illi ;

In sanctitate et justitia coram ipso omnibus diebus nostris.

Et tu puer, Propheta Altissimi vocaberis ; præibis enim ante faciem Domini parare vias ejus.

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus : in remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordiæ Dei nostri ; in quibus visitavit nos oriens ex alto.

Illuminare his, qui in tenebris, et in umbra mortis sedent ; ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Ant. Traditor autem dedit eis signum dicens : Quem osculatus fuero, ipse est, tenete eum.

Pendant l'Antienne on ôte le cierge tout allumé de la pointe du chandelier triangulaire, et on le cache derrière

l'Autel. Après quoi on chante le Verset suivant :

℣. Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem.

Le Célébrant commence le Ps. Miserere, *p.* 36, *que le Chœur poursuit et récite alternativement d'une voix médiocre. On ne dit point* Gloria Patri ; *mais le Célébrant, sans dire* Oremus, *dit l'Oraison suivante :*

Respice, quæsumus, Domine, super hanc familiam tuam, pro quâ Dominus noster Jesus Christus non dubitavit manibus tradi nocentium, et crucis subire tormentum. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritûs Sancti Deus. Per omnia secula seculorum.

L'Oraison finie, il frappe et fait quelque bruit.

A VEPRES.

Ant. Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.

PSAUME 115.

CREDIDI propter quod locutus sum; ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo : omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi ?

Calicem salutaris accipiam ; et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus; pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine ! quia ego servus tuus, ego servus tuus et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus : in atriis domûs Domini, in medio tui Jerusalem.

Ant. Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.

Ant. Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus; cùm loquebar illis impugnabant me gratis.

PSAUME 119.

AD Dominum cùm tribularer clamavi; et exaudivit me.

Domine, libera animam meam à labiis iniquis; et à lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi; ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ, cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi! quia incolatus meus prolongatus est, habitavi cum habitantibus Cedar; multùm incola fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus; cùm loquebar illis impugnabant me gratis.

Ant. Cum his, etc.

Ant. Ab hominibus iniquis libera me, Domine.

PSAUME 139.

ERIPE me, Domine, ab homine malo; à viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde; totâ die constituebant prælia.

Acuerunt linguas suas sicut serpentis; venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me, Domine, de manu peccatoris; et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos; absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum, juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino: Deus meus es tu; exaudi, Domine, vocem deprecationis meæ.

Domine, Domine, virtus salutis meæ, obumbrâsti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Domine, à desiderio meo peccatori; cogitaverunt contra me; ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circuitus eorum: labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones, in ignem dejicies eos ; in miseriis non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra ; virum injustum mala capient interitu.

Cognovi quia faciet Dominus judicium inopis, et vindictam pauperum.

Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo ; et habitabunt recti cum vultu tuo.

Ant. Ab hominibus iniquis libera me, Domine.

Ant. Custodi me à laqueo quem statuerunt mihi ; et à scandalis operantium iniquitatem.

PSAUME 140.

DOMINE, clamavi ad te, exaudi me ; intende voci meæ cùm clamavero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo ; elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone, Domine, custodiam ori meo ; et ostium circumstantiæ labiis meis.

Non declinet cor meum in verba malitiæ ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem : et non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me justus in misericordia, et increpabit me ; oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum : absorpti sunt juncti petræ judices eorum.

Audient verba mea, quoniam potuerunt ; sicut crassitudo terræ erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secùs infernum, quia ad te, Domine, Domine, oculi mei : in te speravi, non auferas animam meam.

Custodi me à laqueo quem statuerunt mihi ; et à scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo ejus peccatores ; singulariter sum ego donec transeam.

Ant. Custodi me à laqueo, quem statuerunt mihi ; et à scandalis operantium iniquitatem.

Ant. Considerabam ad dexteram, et videbam ; et non erat qui cognosceret me.

DU PSAUME 141.

VOCE meâ ad Dominum clamavi : voce meâ ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam ; et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum ; et tu cognovisti semitas meas.

In via hac, quâ ambulabam ; absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam ; et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga à me ; et non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te, Domine, dixi : Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam ; quia humiliatus sum nimis.

Libera me à persequentibus me : quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam, ad confitendum nomini tuo : me expectant justi, donec retribuas mihi.

Ant. Considerabam, etc.

Ces trois jours on ne dit ni Chapitre, ni Hymne, ni Verset.

AU MAGNIFICAT, *p.* 120.

Ant. Cœnantibus autem illis, accepit Jesus panem; et benedixit, ac fregit, deditque Discipulis suis.

Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem.

Pater, *etc., tout bas, et le Psaume* Miserere, *page* 36, *avec l'Oraison* Respice, *page* 50.

Le Célébrant avec ses Ministres découvre les Autels, en disant l'Antienne : Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem : *avec le Psaume* Deus, Deus meus, respice in me, *page* 60.

LE VENDREDI

DE LA SEMAINE SAINTE,

A MATINES.

L'Office du Soir du Vendredi Saint.

PREMIER NOCTURNE.

Ant. Astiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum, adversùs Dominum, et adversùs Christum ejus.

Psaume 2.

Quare fremuerunt gentes; et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum; adversùs Dominum et adversùs Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum; et projiciamus à nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in Cœlis irridebit eos; et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua; et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus ; prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me ; Filius meus es tu, ego hodiè genui te.

Postula à me, et dabo tibi gentes hæreditatem tuam ; et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virgâ ferreâ ; et tanquàm vas figuli confringes eos.

Et nunc, reges, intelligite ; erudimini qui judicatis terram.

Servite Domino in timore ; et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam nequando irascatur Dominus ; et pereatis de viâ justâ.

Cùm exarserit in brevi ira ejus ; beati omnes qui confidunt in eo.

Ant. Astiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum, adversùs Dominum, et adversùs Christum ejus.

Ant. Diviserunt sibi vestimenta mea ; et super vestem meam miserunt sortem.

Psaume 21.

Deus, Deus meus, respice in me, quare me dereliquisti ? longè à salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per diem, et non exaudies ; et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas ; laus Israel.

In te speraverunt patres nostri ; speraverunt et liberâsti eos.

Ad te clamaverunt et salvi facti sunt ; in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo ; opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me ; locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum ; salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre ; spes mea ab uberibus matris meæ ; in te projectus sum ex utero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu ; ne discesseris à me.

Quoniam tribulatio proxima est; quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi, tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum : sicut leo rapiens et rugiens.

Sicut aqua effusus sum; et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquàm cera liquescens in medio ventris mei.

Aruit tanquàm testa virtus mea, et lingua mea adhæsit faucibus meis : et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi; consilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos; dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi verò consideraverunt, et inspexerunt me, diviserunt sibi vestimenta mea; et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum à me; ad defensionem meam conspice.

Erue à frameâ, Deus animam meam; et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis; et à cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis; in medio Ecclesiæ laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum; universum semen Jacob, glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel; quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam à me; et cùm clamarem ad eum exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna; vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur, et laudabunt Dominum qui requirant eum; vivent corda eorum in seculum seculi.

Reminiscentur, et convertentur ad Dominum universi fines terræ.

Et adorabunt in conspectu ejus; universæ familiæ gentium.

Quoniam Domini est regnum; et ipse dominabitur gentium.

Manducaverunt, et adoraverunt omnes pingues terræ; in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet; et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura, et annuntiabunt cœli justitiam ejus populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

Ant. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Ant. Insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

PSAUME 26.

DOMINUS illuminatio mea, et salus mea, quem timebo ?

Dominus protector vitæ meæ ; à quo trepidabo ?

Dùm appropiant super me nocentes, ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei ; ipsi infirmati sunt et ceciderunt.

Si consistant adversùm me castra ; non timebit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium ; in hoc ego sperabo.

Unam petii à Domino, hanc requiram ; ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ.

Ut videam voluptatem Domini ; et visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo ; in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me ; et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis ; cantabo, et psalmum dicam Domino.

Exaudi, Domine, vocem meam quâ clamavi ad te ; miserere meî, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea ; faciem tuam, Domine, requiram.

Ne avertas faciem tuam à me ; ne declines in irâ à servo tuo.

Adjutor meus esto, ne derelinquas me ; neque despicias me, Deus salutaris meus.

Quoniam Pater meus et mater mea dereliquerunt me; Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Domine, in viâ tuâ; et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me; quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini; in terra viventium.

Expecta Dominum, viriliter age; et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

Ant. Insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

V. Diviserunt sibi vestimenta mea.

R. Et super vestem meam miserunt sortem.

Pater noster, etc. *tout bas.*

Ire. LEÇON.

De Lamentatione Jeremiæ prophetæ.

HETH.

COGITAVIT Dominus dissipare murum filiæ Sion ; tetendit funiculum suum, et non avertit manum suam à perditione ; luxitque antemurale, et murus pariter dissipatus est. TETH. Defixæ sunt in terra portæ ejus ; perdidit, et contrivit vectes ejus ; regem ejus, et principes ejus in Gentibus, non est lex : et prophetæ ejus non invenerunt visionem à Domino. JOD. Sederunt in terra, conticuerunt senes filiæ Sion ; consperserunt cinere capita sua ; accincti sunt ciliciis ; abjecerunt in terram capita sua virgines Jerusalem. CAPH. Defecerunt præ lacrymis oculi mei, conturbata sunt viscera mea ; effusum est in terra jecur meum super contritionem filiæ populi mei ; cùm deficeret parvulus et lactens in plateis oppidi. Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

R. Omnes amici mei dereliquerunt me, et prævaluerunt insidiantes mihi ; tradidit me quem diligebam. * Et terribilibus oculis plagâ crudeli percutientes, aceto potabant me. V. Inter iniquos projecerunt me, et non pepercerunt animæ meæ. * Et terribilibus.

IIe. LEÇON.

LAMED.

MATRIBUS suis dixerunt : Ubi est triticum et vinum ? Cùm deficerent quasi vulnerati in plateis civitatis, cùm exhalarent animas suas in sinu matrum suarum. MEM. Cui comparabo te ; vel cui assimilabo te, filia Jerusalem ; cui exæquabo te, et consolabor te, Virgo filia Sion ? Magna est enim velut mare contritio tua ; quis medebitur tibi ? NUN. Prophetæ tui viderunt tibi falsa, et stulta ; nec aperiebant iniquitatem tuam ; ut te ad pœnitentiam provocarent ; viderunt autem tibi assumptiones falsas et ejectiones. SAMECH Plauserunt super te manibus omnes trans-

euntes per viam ; sibilaverunt et moverunt caput suum super filiam Jerusalem. Hæccine est urbs, dicentes, perfecti decoris gaudium universæ terræ? Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

v. Velum templi scissum est: * Et omnis terra tremuit; latro de cruce clamabat, dicens, Memento meî, Domine, dùm veneris in regnum tuum.

v. Petræ scissæ sunt, et monumenta aperta sunt, et multa corpora Sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. * Et omnis.

IIIe. Leçon.

Aleph.

Ego vir videns paupertatem meam in virga indignationis ejus. Aleph. Me minavit, et adduxit in tenebras, et non in lucem. Aleph. Tantùm in me vertit, et convertit manum suam totâ die. Beth. Vetustam fecit pellem et carnem meam, contrivit ossa mea. Beth. Ædificavit in gyro meo, et circumdedit me felle et labore. Beth. In tenebrosis

collocavit me, quasi mortuos sempiternos. Ghimel. Circumædificavit adversùm me, ut non aggrediar ; aggravavit compedem meum. Ghimel. Sed et cùm clamavero et rogavero, exclusit orationem meam. Ghimel. Conclusit vias meas lapidibus quadris, semitas meas subvertit. Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

R. Vinea mea electa, ego te plantavi ; * Quomodo conversa es in amaritudinem ut me crucifigeres, et Barabbam dimitteres ?

V. Sepivi te, et lapides elegi ex te, et ædificavi turrim : Quomodo.

R. Vinea, etc.

IIe. NOCTURNE.

Ant. Vim faciebant, qui quærebant animam meam

Psaume 37.

Domine, ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me.

Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, et confirmâsti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne meâ, à facie iræ tuæ ; non est pax ossibus meis à facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum ; et sicut onus grave gravatæ sunt super me.

Putruerunt et corruptæ sunt cicatrices meæ ; à facie insipientiæ meæ.

Miser factus sum, et curvatus sum usque in finem : totâ die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus ; et non est sanitas in carne mea.

Afflictus sum et humiliatus sum nimis ; rugiebam à gemitu cordis mei.

Domine, ante te omne desiderium meum ; et gemitus meus à te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea ; et lumen oculorum meorum, et ipsum non est mecum.

Amici mei, et proximi mei ; adversùm me appropinquaverunt et steterunt.

Et qui juxtà me erant, de longè steterunt ; et vim faciebant qui quærebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates ; et dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquàm surdus non audiebam ; et sicut mutus non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens ; et non habens in ore suo redargutiones.

Quoniam in te, Domine, speravi ; tu exaudies me, Domine, Deus meus.

Quia dixi, nequando supergaudeant mihi inimici mei ; et dùm commoventur pedes mei, super me magna locuti sunt.

Quoniam ego in flagella paratus sum ; et dolor meus in conspectu meo semper.

Quoniam iniquitatem meam annuntiabo ; et cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei vivunt, et confirmati sunt super me : et multiplicati sunt qui oderunt me iniquè.

Qui retribuunt mala pro bonis ; detrahebant mihi, quoniam sequebar bonitatem.

Ne derelinquas me, Domine, Deus meus ; ne discesseris à me.

Intende in adjutorium meum : Domine, Deus salutis meæ.

Ant. Vim faciebant qui quærebant animam meam.

Ant. Confundantur et revereantur qui quærunt animam meam, ut auferant eam.

PSAUME 39.

EXPECTANS expectavi Dominum, et intendit mihi.

Et exaudivit preces meas ; et eduxit me de lacu miseriæ, et de luto fæcis.

Et statuit supra petram pedes meos, et direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum novum : carmen Deo nostro.

Videbunt multi, et timebunt ; et sperabunt in Domino.

Beatus vir cujus est nomen Domini spes ejus ; et non respexit in vanitates et insanias falsas.

Multa fecisti tu, Domine, Deus meus, mirabilia tua; et cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annuntiavi et locutus sum; multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium et oblationem noluisti; aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum et pro peccato non postulâsti; tunc dixi: ecce venio.

In capite libri scriptum est de me ut facerem voluntatem tuam: Deus meus, volui, et legem tuam in medio cordis mei.

Annuntiavi justitiam tuam in Ecclesia magna; ecce labia mea non prohibebo, Domine, tu scisti.

Justitiam tuam non abscondi in corde meo: veritatem tuam et salutare tuum dixi.

Non abscondi misericordiam tuam; et veritatem tuam à concilio multo.

Tu autem, Domine, ne longè facias miserationes tuas à me; misericordia tua et veritas tua semper susceperunt me.

Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus: comprehenderunt me iniquitates meæ, et non potui ut viderem.

Multiplicatæ sunt super capillos capitis mei; et cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi, Domine, ut eruas me: Domine, ad adjuvandum me respice.

Confundantur et revereantur simul, qui quærunt animam meam, ut auferant eam.

Convertantur retrorsùm, et revereantur; qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusionem suam; qui dicunt mihi, euge, euge.

Exultent et lætentur super te omnes quærentes te; et dicant semper, magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.

Ego autem mendicus sum, et pauper: Dominus sollicitus est mei.

Adjutor meus et protector meus es tu; Deus meus ne tardaveris.

Ant. Confundantur et revereantur, qui quærunt animam meam, ut auferant eam.

Ant. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quæsierunt animam meam.

Psaume 53.

Deus, in nomine tuo salvum me fac; et in virtute tua judica me.

Deus, exaudi orationem meam : auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversùm me et fortes quæsierunt animam meam ; et non proposuerunt Deum antè conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me : et Dominus susceptor est animæ meæ.

Averte mala inimicis meis, et in veritate tua disperde illos.

Voluntariè sacrificabo tibi : et confitebor nomini tuo, Domine, quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me ; et super inimicos meos despexit oculus meus.

Ant. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quæsierunt animam meam.

v. Insurrexerunt in me testes iniqui.

R. Et mentita est iniquitas sibi.

Pater noster, Ave Maria, *tout bas.*

IVe. Leçon.

Ex Tractatu sancti Augustini Episcopi super Psalmos.

Protexisti me, Deus, à conventu malignantium, à multitudine operantium iniquitatem. Jam ipsum caput nostrum intueamur. Multi Martyres talia passi sunt, sed nihil sic elucet; quomodo caput Martyrum ibi meliùs intueamur, quod illi experti sunt. Protectus est à multitudine malignantium, protegente se Deo, protegente carnem suam ipso filio, et homine quem gerebat, quia Filius hominis est, et Filius Dei est: Filius Dei, propter formam Dei: Filius Hominis, propter formam servi, habens potestatem ponere animam suam, et recipere eam. Quid ei potuerunt facere inimici? Occiderunt cor-

pus, animam non occiderunt. Intendite: Parùm ergo erat Dominum hortari Martyres verbo, nisi firmaret exemplo.

R. Tanquam ad latronem existis cum gladiis et fustibus comprehendere me. * Quotidiè apud vos eram in templo docens, et non me tenuistis; et ecce flagellatum ducitis ad crucifigendum.

V. Cùmque injecissent manus in Jesum, et tenuissent eum, dixit ad eos. * Quotidiè, etc.

Ve. Leçon.

Nostis quis conventus erat malignantium Judæorum, et quæ multitudo erat operantium iniquitatem. Quam iniquitatem? Quia voluerunt occidere Dominum Jesum Christum. Tanta opera bona, inquit, ostendit vobis; propter quod horum me vultis occidere? Pertulit omnes infirmos eorum, curavit omnes languidos eorum; prædicavit regnum cœlorum; non tacuit vitia eorum; ut ipsa potiùs eis displicerent, non medicus à quo sanabantur. His omnibus cura-

tionibus ejus ingrati, tanquàm multâ febre phrenetici, insanientes in medicum qui venerat curare eos, excogitaverunt consilium perdendi eum, tanquàm ibi volentes probare, utrùm verè homo sit qui mori possit, an aliquid super homines sit, et mori se non permittat. Verbum ipsorum agnoscimus in sapientiâ Salomonis. Morte turpissimâ, inquiunt, condemnemus eum; interrogemus eum; erat enim respectus in sermonibus illius. Si enim verè Filius Dei est, liberet eum.

R. Tenebræ factæ sunt, dùm crucifixissent Jesum Judæi; et circà horam nonam exclamavit Jesus voce magnâ: Deus meus, ut quid me dereliquisti ?* Et inclinato capite, emisit spiritum.

V. Exclamans Jesus voce magnâ, ait: Pater, in manus tuas commendo spiritum :* Et inclinato.

VIe. Leçon.

Exacuerunt tanquàm gladium linguas suas. Non dicant Judæi: Non occidimus Christum. Etenim prop-

tereà eum dederunt judici Pilato, ut quasi ipsi à morte ejus viderentur immunes. Nam cùm dixisset eis Pilatus: vos eum occidite, responderunt: Nobis non licet occidere quemquam. Iniquitatem facinoris sui in judicem hominem refundere volebant; sed numquid Deum judicem fallebant? Quod fecit Pilatus, in eo ipso quod fecit aliquantulùm particeps fuit; sed in comparatione illorum multo ipse innocentior. Institit enim quantùm potuit, ut illum ex eorum manibus liberaret; nam proptereà flagellatum produxit ad eos. Non persequendo Dominum flagellavit, sed eorum furori satisfacere volens; ut vel sic jam mitescerent, et desinerent velle occidere, cùm flagellatum viderent. Fecit et hoc: At ubi perseveraverunt, nostis illum lavisse manus, et dixisse quòd ipse non fecisset, et mundum se esse à morte illius. Fecit tamen. Sed si reus quia fecit vel invitus; illi innocentes, qui coëgerunt ut faceret? Nullomodo. Sed ille dixit in eum sententiam, et jussit eum crucifigi; et quasi ipse

occidit ; et vos, ô Judæi, occidistis. Undè occidistis ? Gladio linguæ ; acuistis enim linguas vestras. Et quandò percussistis, nisi quando clamâstis : crucifige, crucifige ?

℞ Animam meam dilectam tradidi in manus iniquorum, et facta est mihi hæreditas mea sicut leo in silva ; dedit contra me voces adversarius, dicens : Congregamini, et properate ad devorandum illum ; posuerunt me in deserto solitudinis et luxit super me omnis terra. * Quia non est inventus qui me agnosceret, et faceret benè.

℣. Insurrexerunt in me viri absque misericordiâ, et non pepercerunt animæ meæ. * Quia. *On répète* Animam, *jusqu'au* ℣.

IIIe. NOCTURNE.

Ant. Ab insurgentibus in me, libera me, Domine, quia occupaverunt animam meam.

PSAUME 58.

ERIPE me de inimicis meis, Deus meus; et ab insurgentibus in me libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem, et de viris sanguinum salva me.

Quia ecce ceperunt animam meam : irruerunt in me fortes.

Neque iniquitas mea neque peccatum meum, Domine, sine iniquitate cucurri, et direxi.

Exurge in occursum meum, et vide : et tu, Domine, Deus virtutum, Deus Israel.

Intende ad visitandas omnes gentes, non miserearis omnibus qui operantur iniquitatem.

Convertentur ad vesperam, et famem patientur ut canes ; et circuibunt civitatem.

Ecce loquentur in ore suo, et gladius in labiis eorum ; quoniam quis audivit ?

Et tu, Domine, deridebis eos ; ad nihilum deduces omnes gentes.

Fortitudinem meam ad te custodiam, quia Deus susceptor meus es; Deus meus, misericordia ejus præveniet me.

Deus ostendet mihi super inimicos meos, ne occidas eos ; nequandò obliviscantur populi mei.

Disperge illos in virtute tua,et depone eos protector meus, Domine.

Delictum eris eorum, sermonem labiorum ipsorum ; et comprehendantur in superbia sua.

Et de execratione et mendacio annuntiabuntur in consummatione : in ira consummationis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Jacob, et finium terræ.

Convertentur ad vesperam, et famem patientur ut canes, et circuibunt civitatem.

Ipsi dispergentur ad manducandum ; si verò non fuerint saturati, et murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam ; et exaltabo manè misericordiam tuam.

Quia factus es susceptor meus ; et refugium meum in die tribulationis meæ.

Adjutor meus, tibi psallam, quia Deus susceptor meus es : Deus meus misericordia mea.

Ant. Ab insurgentibus me libera me, Domine, quia occupaverunt animam meam.

Ant. Longè fecisti notos meos à me; traditus sum, et non egrediebar.

Psaume 87.

Domine, Deus salutis meæ; in die clamavi et nocte coràm te.

Intret in conspectu tuo oratio mea; inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea; et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulcris quorum non es memor ampliùs; et ipsi de manu tua pulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus; et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à me, posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar; oculi mei languerunt præ inopiâ.

Clamavi ad te, Domine, totâ die; expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia; aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi ?

Numquid narrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam, et veritatem tuam in perditione ?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua, et justitia tua in terra oblivionis ?

Et ego ad te, Domine, clamavi, et manè oratio mea præveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam : avertis faciem tuam à me ?

Pauper sum ego, et in laboribus à juventute mea; exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ, et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua totâ die, circumdederunt me simul.

Elongâsti à me amicum et proximum, et notos meos à miseria.

Ant. Longè fecisti notos meos à me ; traditus sum, et non egrediebar.

Ant. Captabunt in animam justi, et sanguinem innocentem condemnabunt.

PSAUME 93.

DEUS ultionum Dominus ; Deus ultionum liberè egit.

Exaltare qui judicas terram : redde retributionem superbis.

Usquequò peccatores, Domine, usquequò peccatores gloriabuntur ?

Effabuntur, et loquentur iniquitatem ; loquentur omnes qui operantur injustitiam ?

Populum tuum, Domine, humiliaverunt, et hæreditatem tuam vexaverunt.

Viduam et advenam interfecerunt : et pupillos occiderunt.

Et dixerunt, non videbit Dominus ; nec intelliget Deus Jacob.

Intelligite insipientes in populo ; et stulti aliquandò sapite.

Qui plantavit aurem non audiet ; aut qui finxit oculum non considerabit ?

Qui corripit gentes non arguet ; qui docet hominem scientiam ?

Dominus scit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt.

Beatus homo, quem tu erudieris, Domine ; et de lege tua docueris eum.

Ut mitiges ei à diebus malis ; donec fodiatur peccatori fovea.

Quia non repellet Dominus plebem suam ; et hæreditatem suam non derelinquet.

Quoadusquè justitia convertatur in judicium, et qui juxtà illam, omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversùs malignantes ? aut quis stabit mecum adversùs operantes iniquitatem.

Nisi quia Dominus adjuvit me ; paulò minùs habitâsset in inferno anima mea.

Si dicebam : motus est pes meus ; misericordia tua, Domine, adjuvabat me.

Secundùm multitudinem dolorum meorum in corde meo ; consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis, qui fingis laborem in præcepto ?

Captabunt in animam justi ; et sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium ; et Deus meus adjutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum, et in malitia eorum disperdet eos ; disperdet illos Dominus Deus noster.

Ant. Captabunt in animam justi, et sanguinem innocentem condemnabunt.

V. Locuti sunt adversùm me linguâ dolosâ.

R. Et sermonibus odii circumdederunt me, et expugnaverunt me gratis.

Pater noster, etc. *tout bas.*

VIIe. Leçon.

De Epistola Beati Pauli Apostoli ad Hebræos.

Festinemus ingredi in illam requiem ut ne in idipsum quis incidat increduli-

tatis exemplum. Vivus est enim sermo Dei, et efficax et penetrabilior omni gladio ancipiti, et pertingens usque ad divisionem animæ ac spiritûs, compagum quoque ac medullarum, et discretor cogitationum et intentionum cordis. Et non est ulla creatura invisibilis in conspectu ejus, omnia autem nuda et aperta sunt oculis ejus ad quem nobis sermo. Habentes ergo Pontificem magnum, qui penetravit cœlos, Jesum Filium Dei, teneamus confessionem. Non enim habemus Pontificem qui non possit compati infirmitatibus nostris, tentatum autem per omnia pro similitudine absquè peccato.

R. Tradiderunt me in manus impiorum, et inter iniquos projecerunt me, et non pepercerunt animæ meæ; congregati sunt adversùm me fortes :* Et sicut gigantes steterunt contra me.

V. Alieni insurrexerunt adversùm me, et fortes quæsierunt animam meam.* Et.

VIIIe. Leçon.

Adeamus ergo cum fiduciâ ad thronum gratiæ; ut misericordiam consequamur, et gratiam inveniamus in auxilio opportuno. Omnis namque pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in iis quæ sunt ad Deum ut offerat dona et sacrificia pro peccatis; qui condolere possit iis qui ignorant et errant, quoniam et ipse circumdatus est infirmitate. Et propterea debet, quemadmodùm pro populo, ita etiam et pro semetipso offerre pro peccatis.

R. Jesum tradidit impius summis principibus sacerdotum, et senioribus populi :* Petrus autem sequebatur eum à longè ut videret finem.

V. Adduxerunt autem eum ad Caipham principem sacerdotum, ubi scribæ, et pharisæi convenerant.* Petrus.

IXe. Leçon.

Nec quisquam sumit sibi honorem, sed qui vocatur à Deo, tanquàm Aaron. Sic et Christus non semetipsum clarificavit

[redacted]

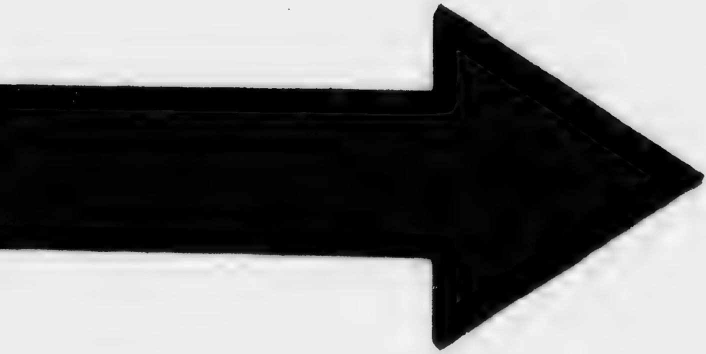

IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)

6"

ut Pontifex fieret, sed qui locutus est ad eum: Filius meus es tu, ego hodiè genui te. Quemadmodùm et in alio loco dicit: Tu es Sacerdos in æternum secundùm ordinem Melchisedech. Qui in diebus carnis suæ, preces supplicationesque ad eum, qui possit illum salvum facere à morte, cum clamore valido et lacrymis offerens, exauditus est pro sua reverentia. Et quidem cùm esset Filius Dei, didicet ex iis quæ passus est obedientiam; et consummatus factus est omnibus obtemperantibus sibi, causa salutis æternæ, appellatus à Deo Pontifex juxta ordinem Melchisedech.

R. Caligaverunt oculi mei à fletu meo; quia elongatus est à me, qui consolabatur me: videte, omnes populi, * Si est dolor similis sicut dolor meus.

V. O vos omnes qui transitis per viam, attendite et videte * Si est dolor. *On répète* Caligaverunt, *jusqu'au* V.

A LAUDES.

Ant. Proprio Filio suo non pepercit Deus, sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Ps. Miserere, *ci-devant, pag.* 36.

Ant. Proprio Filio suo, etc.

Ant. Anxiatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

PSAUME 142.

DOMINE, exaudi orationem meam, auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua ; exaudi me in tuâ justitiâ.

Et non intres in judicium cum servo tuo ; quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam meam ; humiliavit in terra vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut mortuos seculi, et anxiatus est super me spiritus meus ; in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis : in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te; anima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velociter exaudi me, Domine; defecit spiritus meus.

Non avertas faciem tuam à me; et similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi manè misericordiam tuam; quia in te speravi.

Notam fac mihi viam in quâ ambulem; quia ad te levavi animam meam.

Eripe me de inimicis meis, Domine, ad te confugi; doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam; propter nomen tuum, Domine, vivificabis me in æquitate tua.

Educes de tribulatione animam meam ; et in misericordia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tribulant animam meam ; quoniam ego servus tuus sum.

Ant. Anxiatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Ant. Ait latro ad latronem ; nos quidem digna factis recipimus ; hic autem quid mali fecit ? Memento mei, Domine, dum veneris in regnum tuum.

Ps. Deus, Deus meus, *Pag.* 40.

Ant. Ait latro, etc.

Ant. Cùm conturbata fuerit anima mea, Domine, misericordiæ memor eris.

CANTIQUE D'HABACUC. *Chap.* 3.

DOMINE, audivi auditionem tuam, et timui.

Domine, opus tuum ; in medio annorum vivifica illud.

In medio annorum notum facies ; cùm iratus fueris, misericordiæ recordaberis.

Deus ab austro veniet ; et sanctus de monte Pharan.

Operuit cœlos gloria ejus ; et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit ; cornua in manibus ejus.

Ibi abscondita est fortitudo ejus, ante faciem ejus ibit mors.

Et egredietur diabolus ante pedes ejus ; stetit, et mensus est terram.

Aspexit et dissolvit gentes ; et contriti sunt montes seculi.

Incurvati sunt colles mundi, ab itineribus æternitatis ejus.

Pro iniquitate vidi tentoria Æthiopiæ ; turbabuntur pelles terræ Madian.

Numquid in fluminibus iratus es, Domine? Aut in fluminibus furor tuus, vel in mari indignatio tua?

Qui ascendis super equos tuos ; et quadrigæ tuæ salvatio.

Suscitans suscitabis arcum tuum ; juramenta tribubus quæ locutus es.

Fluvios scindes terræ ; viderunt te, et doluerunt montes ; gurges aquarum transiit.

Dedit abyssus vocem suam ; altitudo manus suas levavit.

Sol et luna steterunt in habitaculo suo ; in luce sagittarum tuarum ibunt, in splendore fulgurantis hastæ tuæ.

In fremitu conculcabis terram; et in furore obstupefacies gentes.

Egressus es in salutem populi tui; in salutem cum Christo tuo.

Percussisti caput de domo impii; denudâsti fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus, capiti bellatorum ejus; venientibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultatio eorum, sicut ejus qui devorat pauperem in abscondito.

Viam fecisti in mari equis tuis; in luto aquarum multarum.

Audivi, et conturbatus est venter meus; à voce contremuerunt labia mea.

Ingrediatur putredo in ossibus meis; et subter me scateat.

Ut requiescam in die tribulationis; ut ascendam ad populum accinctum nostrum.

Ficus enim non florebit; et non erit germen in vineis.

Mentietur opus olivæ; et arva non afferent cibum.

Abscindetur de ovili pecus; et non erit armentum in præsepibus.

Ego autem in Domino gaudebo; et exultabo in Deo Jesu meo.

Deus Dominus fortitudo mea; et ponet pedes meos quasi servorum.

Et super excelsa mea deducet me victor in psalmis canentes.

Ant. Cùm conturbata fuerit anima mea, Domine, misericordiæ memor eris.

Ant. Memento meî, Domine, dum veneris in regnum tuum.

Ps. Laudate Dominum de cœlis, *p.* 45.

Ant. Memento meî, Domine, etc.

v. Collocavit me in obscuris.

R. Sicut mortuos seculi.

Ant. Posuerunt super caput ejus causam ipsius scriptam: Jesus Nazarenus, Rex Judæorum.

Cantique de Zacharie Benedictus, *p.* 48

Ant. Posuerunt super caput, etc.

v. Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Pater noster, *tout bas, Psaume* Miserere, *p.* 36, *et l'Oraison* Respice, *p.* 50.

Vêpres comme au Jeudi Saint.

Au Magnificat, *p.* 120.

Ant. Cùm accepisset acetum, dixit : Consummatum est; et inclinato capite, emisit spiritum. Christus, *p.* 96.

Pater, etc. *tout bas.* Miserere, *p.* 36, *et l'Oraison* Respice, *p.* 50.

LE SAMEDI

DE LA SEMAINE SAINTE,

A MATINES.

L'Office du Soir du Vendredi Saint.

PREMIER NOCTURNE.

Ant. In pace in idipsum dormiam et requiescam.

PSAUME 4.

CUM invocarem exaudivit me Deus justitiæ meæ; in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei; et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequò gravi corde? ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum; Dominus exaudiet me, cùm clamavero ad eum.

Irascimini et nolite peccare; quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, et sperate in Domino; multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultûs tui, Domine; dedisti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini et olei sui; multiplicati sunt.

In pace in idipsum; dormiam et requiescam.

Quoniam tu, Domine, singulariter in spe, constituisti me.

Ant. In pace, etc.

Ant. Habitabit in tabernaculo tuo, requiescet in monte sancto tuo.

PSAUME 14.

DOMINE, quis habitavit in tabernaculo tuo? Aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula; et operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo, qui non egit dolum in linguâ suâ.

Nec fecit proximo suo malum: et opprobrium non accepit adversùs proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus; timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo et non decipit; qui pecuniam suam non dedit ad usuram et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, non movebitur in æternum.

Ant. Habitabit in tabernaculo tuo, requiescet in monte sancto tuo.

Ant. Caro mea requiescet in spe.

PSAUME 15.

CONSERVA me, Domine, quoniam speravi in te; dixi Domino : Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis qui sunt in terra ejus; mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum; posteà acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus; nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hæreditatis meæ et calicis mei; tu es qui restitues hæreditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris; etenim hæreditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum; insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper : quoniam à dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, et exultavit lingua mea; insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno ; nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplebis me lætitiâ cum vultu tuo ; delectationes in dextera tua usque in finem.

Ant. Caro mea requiescet in spe.

V. In pace in idipsum.

R. Dormiam et requiescam.

Pater, noster, etc. *tout bas.*

1re. LEÇON.

HETH.

MISERICORDIÆ Domini, quia non sumus consumpti ; quia non defecerunt miserationes ejus. HETH. Novi diluculo ; multa est fides tua. HETH. Pars mea Dominus, dixit anima mea ; propterea expectabo eum. TETH. Bonus est Dominus sperantibus in eum ; animæ quærenti illum. TETH. Bonum est præstolari cum silentio salutare Dei. TETH. Bonum est viro cùm portaverit jugum ab adolescentiâ suâ. Jod Sedebit solitarius et tacebit ; quia levavit super se. Jod. Ponet in pulvere os suum ; si

fortè sit spes. Jod. Dabit percutienti se maxillam, saturabitur opprobriis. Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

v. Sicut ovis ad occisionem ductus est; et dùm malè tractaretur, non aperuit os suum : traditus est ad mortem. * Ut vivificaret populum suum.

v. Tradidit in mortem animam suam, et inter sceleratos reputatus est. * Ut.

IIe. Leçon.

Aleph.

Quomodo obscuratum est aurum, mutatus est color optimus; dispersi sunt lapides sanctuarii in capite omnium platearum? Beth. Filii Sion inclyti; et amicti auro primo; quomodo reputati sunt in vasa testea, opus manuum figuli? Ghimel. Sed et lamiæ nudaverunt mammam, lactaverunt catulos suos: filia populi mei crudelis, quasi struthio in deserto. Daleth. Adhæsit lingua lactentis ad palatum ejus in siti; parvuli petierunt panem, et non erat qui frange-

ret eis. HE. Qui vescebantur voluptuosè, interierunt in viis; qui nutriebantur in croceis, amplexati sunt stercora. VAU. Et major effecta est iniquitas filiæ populi mei peccato Sodomorum, quæ subversa est in momento, et non ceperunt in ea manus : Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

R. Jerusalem, surge, et exue te vestibus jucunditatis : induere cinere et cilicio. Quia in te occisus est Salvator Israel.

V. Deduc quasi torrentem lacrymas per diem et noctem, et non taceat pupilla oculi tui. * Quia in te.

IIIe. LEÇON.

Incipit Oratio Jeremiæ prophetæ.

RECORDARE, Domine, quid acciderit nobis ; intuere, et respice opprobrium nostrum. Hæreditas nostra versa est ad alienos, domus nostræ ad extraneos. Pupilli facti sumus absque patre; matres nostræ quasi viduæ. Aquam nostram

pecuniâ bibimus; ligna nostra pretio comparavimus. Cervicibus nostris minabamur; lassis non dabatur requies. Ægypto dedimus manum et Assyriis, ut saturaremur pane. Patres nostri peccaverunt, et non sunt; et nos iniquitates eorum portavimus. Servi dominati sunt nostri; non fuit qui redimeret de manu eorum. In animabus nostris afferebamus panem nobis à facie gladii in deserto. Pellis nostra quasi clibanus exusta est à facie tempestatum famis. Mulieres in Sion humiliaverunt, et virgines in civitatibus Juda. Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

R. Plange quasi virgo, plebs mea; ululate, pastores, in cinere et cilicio.* Quia venit dies Domini magna, et amara valdè.

V. Accingite vos, Sacerdotes, et plangite, Ministri Altaris; aspergite vos cinere.* Quia. *On répète* Plange *jusqu'au* V.

IIe. NOCTURNE.

Ant. Elevamini, portæ æternales, et introibit Rex gloriæ.

Psaume 23.

Domini est terra, et plenitudo ejus; orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum ; et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini ? aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens manibus et mundo corde ; qui non accepit in vano animam suam; nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Domino; et misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum ; quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, Principes, vestras, et elevamini, portæ æternales : introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? Dominus fortis et potens, Dominus potens in prælio·

Attollite portas, Principes, vestras, et elevamini, portæ æternales; et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Ant. Elevamini, portæ æternales, et introibit Rex gloriæ.

Ant. Credo videre bona Domini in terra viventium.

Ps. Dominus illuminatio mea, *p.* 63.

Ant. Credo, etc.

Ant. Domine, abstraxisti ab inferis animam meam.

Psaume 29.

Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me; nec delectâsti inimicos meos super me.

Domine, Deus meus, clamavi ad te : et sanâsti me.

Domine, eduxisti ab inferno animam meam ; salvâsti me à descendentibus in lacum.

Psallite Domino, sancti ejus ; et confitemini memoriæ sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus ; et vita in voluntate ejus.

Ad vesperam demorabitur fletus ; et ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantiâ meâ : Non movebor in æternum.

Domine, in voluntate tuâ ; præstitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam à me ; et factus sum conturbatus.

Ad te, Domine, clamabo ; et ad Deum meum deprecabor.

Quæ utilitas in sanguine meo ; dùm descendo in corruptionem ?

Numquid confitebitur tibi, pulvis aut annuntiabit veritatem tuam ?

Audivit Dominus, et misertus est meî ; Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi ; conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitiâ.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar ; Domine, Deus meus, in æternum confitebor tibi.

Ant. Domine, abstraxisti ab inferis animam meam.

℣. Tu autem Domine, miserere mei.

℟. Et resuscita me, et retribuam eis.

Pater noster, etc. *tout bas.*

IVe. Leçon.

Ex Tractatu sancti Augustini episcopi, super Psalmos.

Accedet homo ad cor altum; et exaltabitur Deus. Illi dixerunt: Quis nos videbit? Defecerunt scrutantes scrutationes, consilia mala. Accessit homo ad ipsa consilia, passus est se teneri ut homo. Non enim teneretur nisi homo; aut videretur nisi homo, aut cæderetur nisi homo, aut crucifigeretur, aut moreretur nisi homo. Accessit ergo homo ad illas omnes passiones, quæ in illo nihil valerent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberaretur homo. Accessit homo ad cor altum, id est cor secretum; objiciens aspectibus humanis hominem; servans intùs Deum; celans formam Dei in quâ æqualis est Patri, et offerens formam servi, quâ minor est Patre.

R. Recessit Pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cujus transitum sol obscuratus est. * Nam et ille captus est qui captivum tenebat primum hominem : hodiè portas mortis et seras pariter Salvator noster dirupit.

V. Destruxit quidem claustra inferni et subvertit potentias diaboli. * Nam et ille.

Ve. Leçon.

Quò perduxerunt illas scrutationes suas, quas perscrutantes defecerunt ? ut etiam mortuo Domino et sepulto, custodes ponerent ad sepulcrum. Dixerunt enim Pilato : Seductor ille. (Hoc appellabatur nomine Dominus Jesus Christus, ad solatium servorum suorum, quando dicuntur seductores.) Ergò illi Pilato : Seductor ille, inquiunt, dixit adhuc vivens : post tres dies resurgam, jube itaque custodiri sepulcrum usque in diem tertium, ne fortè veniant discipuli ejus, et furentur eum, et dicant plebi : Surrexit à mortuis : et erit novissimus error pejor priore. Ait illis Pilatus : Ha-

betis custodiam, ite, custodite sicut scitis. Illi autem abeuntes, munierunt sepulcrum, signantes lapidem cum custodibus.

R. O vos omnes qui transitis per viam, attendite et videte * Si est dolor similis, sicut dolor meus.

V. Attendite, universi populi, et videte dolorem meum. * Si est dolor.

VIe Leçon.

Posuerunt custodes milites ad sepulcrum: concussâ terrâ, Dominus resurrexit: miracula facta sunt talia circa sepulcrum, ut et ipsi milites, qui custodes advenerant, testes fierent, si vellent vera nunciare. Sed avaritia illa, quæ captivavit discipulum comitem Christi, captivavit et militem custodem sepulcri. Damus, inquiunt, vobis pecuniam ; et dicite quia vobis dormientibus, venerunt discipuli ejus, et abstulerunt eum. Verè defecerunt scrutantes scrutationes. Quid est quod, dixisti, ô infelix astutia ? tantùmne deseris lucem consilii et pietatis, et in profundâ

versutiâ demergeris, ut hoc dicas : dicite quia vobis dormientibus, venerunt discipuli ejus, et abstulerunt eum ? Dormientes testes adhibes : verè tu ipse obdormisti, qui scrutando talia defecisti.

R. Ecce quomodò moritur justus, et nemo percipit corde, et viri justi tolluntur, et nemo considerat ; à facie iniquitatis sublatus est justus. * Et erit in pace memoria ejus.

V. Tanquàm agnus coram tondente se obmutuit, et non aperuit os suum, de angustiâ et de judicio sublatus est. * Et erit, etc.

IIIe. NOCTURNE.

Ant. Deus adjuvat me, et Dominus susceptor est animæ meæ.

Psaume 53.

Deus, in nomine tuo salvum me fac ; et in virtute tua judica me.

Deus, exaudi orationem meam : auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexeruut adversùm me, et fortes quæsierunt animam meam; et non proposuerunt Deum antè conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me; et Dominus susceptor est animæ meæ.

Averte mala inimicis meis; et in vetitate tuâ disperde illos.

Voluntariè sacrificabo tibi, et confitebor nomini tuo, Domine; quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me; et super inimicos meos despexit oculus meus.

Ant. Deus adjuvat me, etc.

Ant. In pace factus est locus ejus; et in Sion habitatio ejus.

Ps. Notus in Judæa Deus, *p.* 29.

Ant. In pace, etc.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutorio inter mortuos liber.

Ps. Domine, Deus salutis meæ, *p.* 83.

Ant. Factus, etc.

v. In pace factus est locus ejus.

R. Et in Sion habitatio ejus.

Pater noster, etc. *tout bas.*

VIIe. LEÇON.

De Epistolâ beati Pauli Apostoli ad Hebræos.

CHRISTUS assistens pontifex futurorum bonorum, per amplius et perfectius tabernaculum, non manu factum, id est, non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introivit semel in sancta, æternâ redemptione inventâ. Si enim sanguis hircorum et taurorum, et cinis vitulæ aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis; quantò magis sanguis Christi qui per Spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad serviendum Deo viventi!

R. Astiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum. * Adversùs Dominum, et adversùs Christum ejus.

v. Quare fremuerunt gentes, et populi meditati sunt inania? * Adversùs Dominum, etc.

VIIIe. Leçon.

Et ideò novi testamenti mediator est; ut morte intercedente in redemptionem earum prævaricationum, quæ erant sub priori testamento repromissionem accipiant qui vocati sunt æternæ hæreditatis. Ubi enim testamentum est, mors necesse est intercedat Testatoris: Testamentum enim in mortuis confirmatum est; alioquin nondùm valet dùm vivit qui testatus est. Undè nec primùm quidem sine sanguine dedicatum est.

R. Æstimatus sum cum descendentibus in lacum. * Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

V. Posuerunt me in lacu inferiori, in tenebrosis et in umbrâ mortis. * Factus sum sicut, etc.

IXe. Leçon.

Lecto enim anni mandato legis à Moyse universo populo, accipiens sanguinem vitulorum et hircorum, cum aquâ et lanâ coccineà et hyssopo, ipsum quoque librum et omnem populum as-

persit, dicens : Hic sanguis Testamenti quod mandavit ad vos Deus. Etiam tabernaculum, et omnia vasa ministerii sanguine similiter aspersit. Et omnia penè in sanguine secundùm legem mundantur ; et sine sanguinis effusione non fit remissio.

R. Sepulto Domino, signatum est monumentum, volventes lapidem ad ostium monumenti : * Ponentes milites qui custodirent illum.

V. Accedentes principes sacerdotum ad Pilatum petierunt illum. * Ponentes.

A LAUDES.

Ant. O mors, ero mors tua ; morsus tuus ero, inferne.

Ps. Miserere, *ci-devant, p.* 36.

Ant. O Mors, etc.

Ant. Plangent eum quasi unigenitum, quia innocens Dominus occisus est.

PSAUME 42.

JUDICA me, Deus, et discerne causam meam de gente non sanctâ ; ab homine iniquo et doloso erue me.

Quia tu es, Deus, fortitudo mea ; quare me repulisti, et quare tristis incedo dùm affligit me inimicus.

Emitte lucem tuam et veritatem tuam; ipsa me deduxerunt et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei ; ad Deum qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in citharâ, Deus, Deus meus ; quare tristis es, anima mea, et quare conturbas me ?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi salutare vultûs meî, et Deus meus.

Ant. Plangent eum quasi unigenitum, quia innocens Dominus occisus est.

Ant. Attendite universi populi, et videte dolorem meum.

Ps. Deus, Deus meus, *p.* 40.

Ant. Attendite, etc.

Ant. A portâ inferi erue, Domine, animam meam.

CANTIQUE D'EZÉCHIAS. *Is.* 38. v. 10.

EGO dixi in dimidio dierum meorum : vadam ad portas inferi.

Quæsivi residuum annorum meorum; dixi : non videbo Dominum Deum in terra viventium.

Non aspiciam hominem ultrà; et habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est, et convoluta est à me, quasi tabernaculum pastorum.

Præcisa est velut à texente vita mea; dùm adhùc ordirer, succidit me; de mane usque ad vesperam finies me.

Sperabam usquè ad mane; quasi leo sic contrivit omnia ossa mea.

De mane usquè ad vesperam finies me; sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor ut columba.

Attenuati sunt oculi mei; suspicientes in excelsum.

Domine, vim patior, responde pro me; quid dicam, aut quid respondebit mihi cùm ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes annos meos: in amaritudine animæ meæ.

Domine, si sic vivitur, et in talibus vita spiritûs mei, corripies me, et vivifi-

cabis me : ecce in pace amaritudo mea amarissima.

Tu autem eruisti animam meam ut non periret : projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te ; non expectabunt, qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

Vivens, vivens, ipse confitebitur tibi, sicut ego hodiè ; pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Domine, salvum me fac : et psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ in domo Domini.

Ant. A porta inferi, erue, Domine, animam meam.

Ant. O vos omnes qui transitis per viam, attendite et videte ; si est dolor sicut dolor meus.

Ps. Laudate Dominum de cœlis, *p.* 45.

Ant. O vos, etc.

℣. Caro mea requiescet.

℟. Et non dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Ant. Mulieres sedentes ad monumentum lamentabantur flentes Dominum.

Cantique Benedictus Dominus, *p.* 48.

Ant. Mulieres, &c.

℣. Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod et Deus exaltavit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Pater noster, *tout bas. Psaume* 50, Miserere, *p.* 36, *et l'Oraison* Respice, *p.* 50.

A VEPRES.

Psaume 116.

Laudate Dominum, omnes gentes; laudate eum, omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus; et veritas Domini manet in æternum.

Ant. Alleluia, alleluia, alleluia.

Le Célébrant entonne l'Antienne du Magnificat.

Ant. Vespere autem sabbati, quæ lucescit in primâ sabbati, venit Maria Mag-

dalene, et altera Maria, videre sepulcrum, alleluia.

CANTIQUE LUC I.

MAGNIFICAT anima mea Dominum.

Et exultavit spiritus meus ; in Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem ancillæ suæ ; ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est ; et sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus à progenie in progenies ; timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo ; dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede : et exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis, et divites dimisit inanes.

Suscepit Israel puerum suum ; recordatus misericordiæ suæ.

Sicut locutus est ad Patres nostros ; Abraham et semini ejus in secula.

Gloria Patri, etc.

Ant. Vespere, etc.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

SPIRITUM nobis, Domine, tuæ caritatis infunde ; ut quos Sacramentis Paschalibus satiâsti, tuâ facias pietate concordes. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate ejusdem Spiritûs, etc.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

Le Diacre congédie le Peuple, en disant :

Ite, Missa est.

℟. Deo gratias.

Pour Complies, voir Cantus, ou Manuel paroissial.

FIN.

Alphonse de Martigny

